

минув несамовитий шторм —
розгнuzданий
кінь піною укритий
в глухому гуркоті
морських копит

й як завжди за
собою залишив
руїни — піскові
на березі — ребро зігниле
віддавна вже забутої галери

подалі — з нерозгаданих
часів минулих амфора
в якій найстарші срібні риби
без зайвих запитань
вмирають смертю безнадійних
полонянок моря.

Збірка « [Від острова до острова](#) », Видавництво Художньої Літератури «Дніпро» Київ,
1993.